

L'AGENDA

DIVENDRES 9 DE FEBRER

Girona ▶ Inauguració de l'Exposició Conmemorativa dels XXV anys de GICOR

📍 SALA D'ACTES DE L'HOTEL D'ENTITATS
🕒 18.00H
☎ 972 22 14 19 (TARDES)
@ INFO@GICOR.ORG

DIUMENGE 11 DE FEBRER

Figueres ▶ Festa de disfresses «Que no pari el Carnaval!». Organitza l'ONA Associació

📍 SALA LATIN LUXURY
🕒 17.00H
☎ 658 332 663
☎ 686 762 277
@ SECRETARIAONA@GMAIL.COM
📍 4 € (INCLOU CONSUMICIÓ I BE-RENAR)

DIVENDRES 16 DE FEBRER

Girona ▶ Conferència nutricional adreçada a persones amb discapacitat, a càrrec d'Agnès Marginat, nutricionista diplomada. Organitza Mifas i AsisGran

📍 CENTRE SIRIUS (C/ EMPÚRIES 31)
☎ 972 414 041
@ SDEVEESA@MIFAS.COM

DIUMENGE 25 DE FEBRER

Salt ▶ «Dansem» IX Espectacle de dansa solidària amb la participació de diverses escoles i grups de dansa. Organitza Càritas Salt

📍 TEATRE DE SALT
🕒 19.00H
☎ 972 242 472
@ SALT@CARITASGIRONA.CAT
📍 8 € (5€ MENORS DE 17 ANYS)

CURSOS, JORNADES I TALLERS

Salt ▶ «Personalització en l'aprenentatge. Pràctiques centrades en l'alumne». Organitza Fundació SER.GI i Fundació Bofill

📍 22 FEBRER (CAMP BASE) I 26 DE FEBRER (EDULAB)
📍 AUDITORI DE LA COMA CROS
🕒 18.00 A 20.00 H
@ WWW.FUNDACIOSERGI.ORG/EDUCACIO-DEMA-2018

DONACIONS DE SANG DEL MES DE FEBRER

Verges, Fornells, Sant Hilari Sacalm, Breda, Amer, Salt, Cornellà de Terri, Girona, Palafrugell, Bàscara, Vidreres, Palamós, Fogars de la Selva, Vilafant, Port de la Selva, Cabanes, Figueres, Arbúcies, Porquerres i Palau-Saverdera

▶ Organitza l'Associació de Donants de Sang de Girona i comarques
☎ 972 202 494

Maria Dolors Oms

Presidenta de la Fundació Aspronis. Enguany l'entitat sense afany de lucre al servei de persones amb discapacitat intel·lectual i les seves famílies celebra 50 anys i prepara un seguit d'actes al llarg de l'any per posar en valor l'aportació dels seus serveis a la societat. M. Dolors Oms n'és la presidenta des de 1992, mitja vida d'Aspronis.

«Tothom ha de tenir el seu lloc al món i nosaltres els ajudem»

MÍRIAM CRIVILLÉS BLANES

Com a blanenca té la perspectiva d'haver vist néixer i créixer Aspronis.

R Tinc aquest privilegi com a ciutadana i també com a treballadora social que soc i com alcaldessa que he estat de la ciutat en diverses legislatures.

Des de que és presidenta de la Fundació, com ha canviat l'atenció a les persones?

R Indubtablement el tercer sector s'ha professionalitzat i avui dia l'atenció a les persones a Aspronis es fa en clau d'excel·lència: amb qualitat i esperit de millora contínua, i sobretot escoltant les persones, atenent les seves necessitats però també els seus desitjos.

Els drets de les persones amb discapacitat intel·lectual estan assolits?

R S'ha avançat molt, però encara queden moltes fites per assolir. Hi ha un abisme des que es va fundar Aspronis i tantes altres entitats. Hem passat de dotar de serveis bàsics les persones a que rebin atenció de qualitat. No n'hi ha prou que estiguin ben ateses, són les persones que han de decidir com viure la seva vida, com i quins suports volen rebre per viure, per relacionar-se, per treballar...

En quins drets cal avançar?

R La feina, la llar o el vot són alguns drets que més es treballen. Cada cop són més les empreses, per exemple, que aposten per la contractació del col·lectiu però encara és un nombre insuficient i les polítiques en aquest sentit també ho són. De fet, la desinversió en les persones en els darrers deu anys és esgarrifosa. Es reconeixen drets i l'administració no posa mitjans per fer-los efectius. Un contrasentit que perjudica la inclusió efectiva.

La presidenta de la Fundació Aspronis, Maria Dolors Oms. DdG

Què hauria de canviar el govern per millorar els drets de les persones?

R Caldria que es veiessin les persones no per la seva discapacitat intel·lectual, sinó pel que poden aportar a la societat: dotar-les dels suports que els calgui per treballar, per anar de vacances o per viure soles o en companyia. La inversió social no ha de ser vista com una despesa, sinó com un guany en drets i inclusió. A més a més, per als que els amoïnen els costos: està demostrat que el retorn social i econòmic d'invertir en les persones és un guany també amb xifres a la societat. Per cada euro públic invertit en treball protegit hi ha un retorn mínim de tres euros. També caldria protegir els col·lectius més vulnerables, no podem jugar a la ma-

teixa lliga totes les discapacitats; cal apostar per la discriminació positiva.

50 anys és una xifra sonada. Com la celebraran?

R Preparem diversos actes. Sobretot volem donar a conèixer el que som i el que fem. El mes que ve farem públic el codi ètic, la nostra carta de presentació en valors. També preparem estudis molt testimonials que posaran de manifest la tasca d'Aspronis i les persones que en formen part. Tenim alguna sorpresa i, és clar, no faltará una gran festa oberta a la ciutadania coincidint amb la Festa Major de Blanes, al juliol.

Fem balanç. Què destacaria d'aquests 25 anys a Aspronis?

R Sense dubte destacaria la professionalitat i la dedicació de la plantilla de l'entitat. Som 350 per-

sones, un terç de la qual amb discapacitat intel·lectual, gent compromesa. N'estic molt orgullosa.

Com s'imagina el futur d'Aspronis?

R A Aspronis estem atents al que demanda la societat. La nostra visió s'ha ampliat a altres col·lectius en risc d'exclusió perquè tothom ha de ser poder atès i rebre els suports que siguin necessaris per tenir una vida digna i pròpia. Vam començar fa uns anys per atendre els familiars en atenció domiciliària i ara ja oferim el servei a la ciutadania. El mateix passa amb la feina: busquem i creem oportunitats de feina per a col·lectius vulnerables. Tothom ha de tenir el seu lloc al món i la nostra missió és acompanyar les persones no a trobar-lo sinó a triar-lo d'acord amb els seus desitjos.

El fet d'estar introduïda aquest any a l'associació de Càritas m'ha fet obrir els ulls en molts àmbits. Durant aquest temps he estat col·laborant tant en el programa *Apadrinar un avi* com en el Banc d'Aliments.

Primer em vaig inscriure a *Apadrinar un avi*. Ho vaig fer per ajudar i per poder sentir com és l'estima que se sent cap a una persona de la tercera edat. Recordo molt bé el primer dia:

DE TOT S'APREN

Núria Garcia

VOLUNTÀRIA DE CÀRITAS BAIX TER

mai havia estat tan nerviosa; no sabia si m'acolliria bé o si no li

agradaria. Ara després de molts mesos semblen com àvia i neta, totes dues estem desitjant que sigui el divendres per estar una hora xerrant de què hem fet l'última setmana o com és que ja no treballa una de les infermeres a la residència. És igual el tema: el cas és estar juntes gaudint de les emocions, comparant secrets...

Una experiència molt diferent és el Banc d'aliments. Et fa creuar amb gent amb la qual

penses si realment s'han parat a pensar el que poden arribar a patir tota aquesta gent que demanen i el poc que els costaria ajudar a ells.

Han estat dues experiències molt enriquidores. Anys enrere mai m'havia arribat a plantejar que ara estaria introduïda en aquest món, però al final de tot se n'aprèn i m'ha fet adonar que mai saps quan tu o algun familiar teu pot arribar a haver de demanar ajuda.